

Le Hat Sơn - Thơ và nhạc

*Hàng giậu cũ tóc phai xanh - người ngời đỏ ngó trăm năm
Bây sẽ khép một đường bay.....*

Ngọn Nắng Cuối - LHS

Không biết những ca từ này len lõi vào đầu tôi từ lúc nào?. Tôi và anh chỉ biết nhau qua cái nhấp chuột kết bạn trên fbook. Cái tên với chữ lót khá ấn tượng, những dòng thơ hay hay, là lạ của anh, thể thơ, không hề biết anh cũng viết nhạc.

Tôi không có cái hân hạnh được anh tặng đĩa nhạc như những người khác trong một cuộc họp bạn. Cô bạn " hảo tâm" chia cho một đĩa. Những ngày vui kết thúc, tôi trở lại với cõi riêng, với háo hức và tò mò. Chọn không gian tĩnh lặng nhất thả hồn theo tiếng nhạc và rồi tôi khám phá ra giai điệu và ca từ của anh thật tuyệt.

Vốn có nỗi giận hờn với Huế, bởi những ngày ở đó đã có những lúc nhớ quất quay con dốc sương mù và những đóa Quỳ vàng co ro buổi sớm, thêm một cơn mưa cao nguyên đến nao lòng. Vậy mà khi nghe " *Từng giọt Huế buồn*" của anh - " *Em đi ngày không nắng - em về trời không mưa - từng giọt Huế đọng đưa.....*" . Rồi phiên khúc của bài hát, giai điệu như tiếng chuông thánh thót rót vào hồn người, như bừng lên một tia hy vọng, rồi thảng thốt " *Nắng ! Nắng mới lên sao em vội vàng quên.....*" Và " *Em Chờ Nắng Qua Cầu*" giai điệu như rủ rì mà ca từ thấm đẫm một triết lý, một nỗi niềm :

" *Em chờ nắng qua cầu, chờ lòng người bẻ dâu, chờ ngày vui phía sau
Chờ mùa Xuân vút mau, chờ nghìn xưa về lại, thiên thu, em chờ nắng qua cầu
.....Nhịp chèo lơl...xao xác dòng thơ tôi... bỏ quên thời áo trắngqua cầu em
chờ nắng* " ôi ca từ mới đẹp làm sao. Như có điều gì bừng sáng lên, lung linh, chút đổi hờn với Huế tiêu tan, tôi nghe bằng cả nỗi say mê.

Trước khi được nghe nhạc của anh tôi đã từng đọc thơ anh với sự thích thú và ngưỡng mộ, anh không chau chuốt ngôn từ, không gọt dũa. Những đêm đen những

sương khói, những mặt người, những bước chân nhon nhón, cụm khói đót đồng cho đến bóng chiều rơi rớt, cành cây ngọn cỏ rất hồn nhiên đi vào thơ và ca từ của anh. Giản dị mà nồng nàn, mộc mạc mà tha thiết
Những câu thơ:

*Thềm bóng mát dựa lưng chiều tuổi tác
Trái tim nằm mòn rạt nỗi nhớ nhau.....*

Xa-Thêm- Một- Khúc -Quên .

Mòn rạt nỗi nhớ nhau....

liệu còn từ nào hơn chăng ? hay:

*Lắm lúc anh tựa lưng vào tôi
Đếm ngọn đèn xa hiu hắt vàng
Chung hững thương người bên chóp núi
Không lá vàng sao biết mùa sang.....*

Không Thể Đặt Tên - LHS

Vâng ! Không lá vàng sao biết mùa thu sang. Thật ra thơ cũng sẽ mãi chỉ là thơ nếu người viết nhạc không thổi hồn vào đó, từng tiết tấu, từng giai điệu nâng thơ lên, lan rộng ra, người ta hát, người ta nhớ!

Không riêng ca từ mà tiết tấu âm thanh của anh cũng rất lạ, để diễn đạt một ca từ ở một dấu lặng, anh dừng và nhấn mạnh ca từ tiếp theo như nhấn sâu nỗi đau vào lòng người nghe vậy và còn nhiều nhiều nữa những bản nhạc của anh càng nghe càng thấm.

Tôi không thần tượng hóa anh, mà cũng chẳng tung hô vì đây là cái nhìn và cảm nhận của riêng tôi mà điều không thể phủ nhận là ca từ và giai điệu của anh thấm đẫm trong hồn tôi như tôi đã từng chìm đắm trong nhiều ca từ của TCS, NTM, TCP.. .

Và từ nay sẽ thế, những sáng, những tối với ly cà phê với góc riêng thấm đẫm:
- hãy là dòng sông âm thầm chảy - hãy là tàn tro âm ỷ mãi..... trong anh , trong em, trong nhau...(Nuôi - LHS)

Mong đời đừng bão giông ...

HOÀNG THỊ VIÊN DU –BMT, 17/10/ 2014